

SEKAB:s synpunkter på Förordning om ändring i förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

SEKAB vill som ett av de företag som verkat längst inom biodrivmedelssektorn i Sverige yttra sig angående Förordning om ändring i förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. Remissvaret är skrivet med utgångspunkt i att SEKAB importerar sockerrörsbaserad etanol från Brasilien.

Sammanfattning

- SEKAB bedömer att det som anges i remissen avseende oberoende revisor och granskare kan fungera under förutsättning att:
 - Revisorn för företaget som äger anläggningen där biodrivmedlet produceras anses vara oberoende, och kan därmed vara den som utfärdar intyget.
 - En oberoende granskares intyg kan baseras på exempelvis kontroll av en årsredovisning, men den oberoende granskaren behöver inte göra en självständig bedömning av om kraven är uppfyllda.
- SEKAB anser att kravet gällande intyg ska innebära att ett intyg kan visas upp på anmodan från tillsynsmyndighet, men inte ska behöva bifogas i köpeavtal eller liknande på grund av sekretess. I köpeavtal bör det principiellt räcka med ja/nej-svar på frågor om kraven är uppfyllda och om intyg kan uppvisas på anmodan.
- SEKAB vill i kommande föreskrifter eller vägledning se en precisering av kraven på intyget, antingen genom exempel på hur ett intyg kan se ut, eller genom ett förtydligande om att det får utformas fritt men ska inkludera vissa givna uppgifter.
- SEKAB har liksom många andra aktörer volymer i lager som kan komma att användas i början av 2016. Vi anser att det är orimligt att retroaktivt införa regler som gäller inköp gjorda innan företagen har någon kännedom om de kommande reglerna. Om så ändå är fallet utgår SEKAB från att tillsynsmyndigheten är införstådd med att det kan ta tid att få fram de efterfrågade intygen.
- SEKAB efterfrågar en tydlig definition för vilken anläggning som anses ha producerat biodrivmedlet. Etanol som används som råvara för att producera ett drivmedel (i SEKAB:s fall ED95) bör i det avseendet hanteras på samma sätt som biooljor som används för att producera exempelvis HVO och RME. Eventuell åtskillnad i hanteringen i detta avseende kan anses vara diskriminerande mot höginblandningsbränslet ED95 och innebära en snedvridning av konkurrensen.

Kontrollsystemet

Enligt remissen ska kontrollsystemet för anläggningsbesked ”innehålla rutiner som säkerställer att varje parti drivmedel

1. går att spåra till den anläggning där det producerats, och
2. omfattas av ett intyg från en oberoende revisor eller annan oberoende granskare med motsvarande kompetens om att kraven uppfylls”.

SEKAB har följande synpunkter och kommentarer angående revisor/granskare och intyget.

Oberoende revisor eller granskare

SEKAB bedömer att det som anges i remissen avseende oberoende revisor eller annan oberoende granskare kan fungera under förutsättning att:

- Revisorn för företaget som äger den anläggning som producerar biodrivmedlet anses vara oberoende. Därmed kan denne revisorn utfärda ett intyg som gäller all produktion i en specifik anläggning och detta intyg kan refereras till i avtal genom leverantörskedjan.
- en oberoende granskares intyg kan baseras på exempelvis kontroll av en årsredovisning, där den oberoende granskaren intygar att årsredovisningen visar att anläggningen uppfyller kraven (exempelvis genom hänvisning till sida/rad där detta framgår) och att årsredovisningen har granskats av en revisor. Vi utgår alltså från att den oberoende granskaren inte behöver göra en självständig bedömning av om kraven är uppfyllda, utan endast intyga att årsredovisningen visar att så är fallet. Det faktum att årsredovisningen redan granskats av företagets revisor bör vara tillräckligt för att anse att normala redovisningsregler, eller god redovisningssed, har tillämpats.

Intyg och spårbarhet

SEKAB anser att kravet gällande intyg ska innebära att ett intyg kan visas upp på anmodan från tillsynsmyndighet, men inte ska behöva bifogas i köpeavtal eller liknande. Detta beroende på den sekretess som råder i leverantörskedjan. I köpeavtal bör det principiellt räcka med ja/nej-svar på frågorna:

- Togs anläggningen där biodrivmedlet producerades i drift före den 31 december 2013?
- Är anläggningen fullständigt avskriven?
- Kan intyg avseende ovan, utfärdat av revisor eller annan oberoende granskare, uppvisas på anmodan?

I kommande föreskrifter eller vägledning bör kraven på intyget preciseras, antingen genom konkret exempel på hur ett intyg kan se ut, eller genom ett förtydligande om att det får utformas fritt men ska inkludera vissa givna uppgifter.

Eftersom det i dagsläget råder stor osäkerhet bland aktörerna är det viktigt att minska denna osäkerhet och risken för att ett intyg inte ska anses vara giltigt.

Befintliga lagervolymer

Av remissen framgår att förordningen ska träda i kraft den 1 januari 2016. Det innebär att befintliga lagervolymer som kan komma att användas i början av 2016 omfattas av det nya regelverket. SEKAB anser att det är orimligt att retroaktivt införa regler som gäller inköp gjorda innan företagen har någon

kännedom om de kommande reglerna. Om så ändå är fallet utgår SEKAB från att tillsynsmyndigheten är införstådd med att det kan ta tid att få fram de efterfrågade intygen.

Definition av anläggning som producerar biodrivmedel

Enligt regeringens proposition behöver kontrollsystemet för anläggningsbesked "inte omfatta hela produktionskedjan utan det krävs endast att det finns uppgifter om från den anläggning som producerat biodrivmedlet." SEKAB efterfrågar en tydlig definition för vilken anläggning som anses ha producerat biodrivmedlet.

Enligt uppgifter till SEKAB omfattas inte anläggningar där biomassa pressas för att få fram en olja, exempelvis där oljepalmens frukter pressas till palmolja, där raps pressas till rapsolja eller anläggningar för produktion av råttalolja. I stället omfattas de anläggningar som använder oljan för att producera ett drivmedel.

När det gäller etanol omfattas anläggningen i första produktionsledet, trots att etanolen används som råvara vid produktion av drivmedlet ED95 – på samma sätt som palmolja och rapsolja används som råvara för produktion av HVO och RME. Lagtextens definition av biomassa ("den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk") motiverar enligt SEKAB inte någon skillnad i definitionen av vilken anläggning som ska uppfylla kraven. Eventuell åtskillnad i hanteringen i detta avseende kan anses vara diskriminerande mot höginblandningsbränslet ED95 och innebära en snedvridning av konkurrensen.

Örnsköldsvik 2015-11-05

Anders Fredriksson
CEO

SEKAB
Box 286
891 26 ÖRNSKÖLD SVIK